

Nr 930

Av herr **Svenning m. fl.**, *angående preciserade normer för de stadsplanemässiga kraven på parkeringshus.*

(Lika lydande med motion nr 798 i Första kammaren)

Parkeringsfrågornas lösning inom de centrala delarna av våra större städer, liksom i anslutning till större stadsdelscentra eller i tätare bostadsbebyggelseområden i övrigt kan endast uppnås genom uppförandet av koncentrerade biluppställningsanläggningar, s. k. parkeringshus.

Det ankommer på statens planverk att utfärda kompletterande anvisningar till byggnadsstadgan bl. a. i fråga om byggnads anordnande. Så har skett i Byggnorm 67, där också föreskrifter finnes intagna beträffande utformningen av parkeringshus. Härvid har hänsyn tagits till hållfasthet, brandsäkerhet och sundhet. Ventilationsförhållanden inom anläggningen har särskilt diskuterats med hänsyn till bilavgasernas giftighet. Trafiklösningarna inom anläggningen studeras vid byggnadslovsgivningen, så att olägenheter och trafiksäkerhetsrisker elimineras.

Likväl har olägenheter påtalats i samband med nyuppförda parkeringshus. Trafikrörelserna inom anläggningarna alstrar avgaser, som visserligen bemästras inom parkeringshuset, så att skadliga koncentrationer av giftiga gaser ej uppstår. Runt anläggningarna kan emellertid ventilationsluft från parkeringshus vålla betydande hälsorisker, och även de av parkeringshusen alstrade trafikströmmarna på angränsande tillfarter har visat sig kunna vålla sådana risker.

Förebyggandet av dessa olägenheter kan inte grundas på handläggningen av byggnadslovsärendet. En insiktsfull stadsplanering är här avgörande, en stadsplanering som inte bara tar hänsyn till ägandeförhållanden, byggnadsteknik, trafikplanering och stadsbild utan också tar hänsyn till hygieniska och klimatologiska fakta.

Byggnadsstadgans 12 § ger enligt vår mening tillräcklig rättslig grund för prövning av sådana fakta vid ställningstagandet till stadsplaneförslag, avseende parkeringshus. Sådana problem, som uppstått kring parkeringshuset i kvarteret Perukmakaren i stadsdelen Inom Vallgraven i Göteborg, har byggnadsnämnderna den författningmässiga möjligheten att förebygga. Däremot torde de tekniska och vetenskapliga förutsättningarna för bedömningen av parkeringshusens miljöeffekt redan på stadsplanestadiet vara begränsade.

Det synes nödvändigt, att sådana planstandardföreskrifter, som kan komma att utfärdas av statens planverk beträffande parkeringshus, inte endast sysselsätter sig med föreskrifter om parkeringsplatsbehov och gångavstånd utan också anger riktlinjer för bedömningen av de hygieniska problemen i samband med planeringen av dessa anläggningar.

Det synes oss också angeläget, att granskningen av planförslag, avseende parkeringshus, även centralt får en bedömning av härför lämpad expertis, förslagsvis genom remittering till statens naturvårdsverk.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära dels preciserade normer för stadsplanekrav på parkeringshus, dels en handläggninggång vid fastställandet av sådana stadsplaner som garanterar inflytande för hygienisk expertis.

Stockholm den 28 januari 1969

Eric Svenning (s)

Sven Hammarberg (s)

Einar Henningsson (s)